

היליון מס' 192

כניסת שבת:

ירושלים: 19:12
ת"א: 19:27
חיפה: 18:20
באר-שבע: 19:28

יציאת שבת:

ירושלים: 20:29
ת"א: 20:31
חיפה: 20:33
באר-שבע: 20:30

השבוע בגליון:

4

תחביב של לופוליאנסקי
תגובת דובר 'יד שרה' למגזר
החרדי

אופקים רחבים:

מה עשו צעירים חילונים
בחנות אופניים באופקים?

3

מעשה ב'בית בורסקי
מה ההקשר בין זה לקטילת
חוטאים

לדמותו של היצר הרע:
הרבי מסלונים, מותח קווים

3

5

הגליון י"ל ע"י:

"מכון בלבבי - יהדות
מלב אל לב"

יריית פתיחה / אבישי פרי

1. מעשה ב'בית בורסקי'..

בעקבות הריגת החוטא זמרי בן שלוא, מברך האלוקים את פנחס דווקא ב... מידת השלום. לכאורה, אין פרדוקס חד מזה; הלא קנאות יוקדת היא ערעור היציבות החברתית והאנטי-תזה לשלום ואחוות-רעים! זוהי 'שאלת-המיליון' של הפרשה - שהררי פירושים נכתבו עליה.

בעינינו נראה שדווקא היא הנותנת. נקדים קמעא:

אחרי שהפור הופך את היוצרות במלכות אחשוורוש, וזה הודף את כל הגזירות המסוכנות שמעיבות על ישראל שבמדינותיו, מתארת מגילת אסתר (פרק ט') את

ההתרחשויות: אלו הורגים בצוררי היהודים כמאוי נפשם, זאת כתגובה הולמת למזימה המעשית של הללו לחסל ולהעלים את היהודים מהמפה. לא-הרחק מכאן, מצווה מרדכי על הרבות אחווה ורעות באמצעות מענקי 'משלוח מנות' חגיגיים. וכך, "ליהודים הייתה אורה ושמחה".

מדוע - תמה ראש ישיבת חברון - נזעק המנהיג היהודי מרדכי לצוות על פעילויות האחוה; מה כלל ההקשר בינם לנס הפלאי ומעורר-ההשתאות? סעודת הודאה והלל כן, 'משלוח מנות' - למה?!

רעיון מקורי ומפתיע הוא משמיע:

מעשי קטל זבי-דם, גם-אם נעשים מתוקף מצווה קדושה, מותירים חותם רע של אכזריות בשופך-הדם - - - מצווה כן, תופעות לוואי עדינות של ברבריות גם כן.

ולפיכך, גם אם המעשה כמובן נדרש וחיוני מאין-כמוהו - השלכותיו זקוקות למזור נפשי.

המזור, מסביר הרב ברוידא בחדווה אופיינית,

הוא 'משלוח מנות'!

הוי-אומר: לעיתים הסהרוריות תפקוד את האדם בשעת ביצוע מצווה קדושה, והיא צריכה אפוא ריכוך ועידון.

כי מעתה ואילך, היד של מחדד החנית קלה על ההדק. אין אפס. ואנחנו, היהודים, לא על החרב נחיה. גם אם יש כורח-שעה לאחוז בו.

גליון "פרשת השבוע" - לאנשים שחושבים קצת יותר.

עורך ראשי: אבישי פרי ומשפחתו. יועץ תוכן: יצחק העברי. לקבלת הגליון - מייל המערכת: abyisrael@gmail.com פלא: 0504116867. לפרסומות והנצחות פנה לפל: 0527697719

1

1000 הזמנות קרטון קרם או כרומו לבן, מתקפל ל 2 רק ב 490 ₪! 500 הזמנות גלויה בצבע מלא ב- 350 ₪! <<<

רק בדפוס חדוה, טל: 02-5827738 אימייל: w5702011@gmail.com

יריית פתיחה / אבישי פרי (המשך)

הנה רעיון זהה בדיוק שנכתב מעל בימה זו - פרשת כי תשא:

המענה מאת האלוקים לחטא הכבד של הנהייה אחר העגל, כתבנו שם, הינו קטל המוני של החוטאים, באמצעות בני שבט לוי - שביכרו עצמם מן הראשונים ולא נהו אחרי העגל. בתמורה לכך, מעתיר עליהם האלוקים 'ברכה', כלשון הכתוב, והוא מספח אותם לחלקת הכהנים - עובדי המקדש.

בהיבט פשטני כשלנו, דרושים הדברים מובן: מהי ה'ברכה' שיש בעבודת המקדש - ולשם-מה היא נועדה כעת? מה בעצם גלום כאן בברכה הייחודית?

הביאור ידבר אפוא בעד עצמו:

אמנם בני ישראל יבצעו בצו ה' את הקטל של החוטאים, אבל עצם חידוד החניתות, יש בו משום השפעה רעה ועכורה של ברוטאליות על מחדדם. זהו 'בית בורסקי' שריחו המצחין מדביק! תרצה או לא תרצה.

המזור הרוחני לכתם הנפשי הזה, הוא הכהונה. שכן, שורשה היא אהבת ישראל. (הלא נצטוו הכהנים "לברך את עמו ישראל באהבה", כלשון הברכה המסורתית). ו"באהבה", הוא המכסה למועקת הברוטאליות הזדונית!

לכל כתם יש מוצ"ש - והמוצ"ש הוא הכהונה!

ברכת ה'שלום' שמרעיף האלוקים דווקא על הנלחם מלחמת חורמה על כבודו, פנחס, היא התרופה לתופעות-הלוואי, גרורותיה של הקנאות.

נכון, מעשה גבורה הרואי חיוני ביצע פנחס כאשר קטל באבחת-חרב את החוטא הוולגרי, אבל כדי שלא יותיר עמו המעשה כתמים נאלחים, צריך לטהר את הנפש באמצעות בשורת השלום שמביאה עמה כהונת עולם. ברכת הכהנים דורשת כאמור "אהבה", והיא המענה האולטימטיבי לסאגה!

הוי-אומר:

היא הנותנת: דווקא ברכת השלום, האנטי-תזה, היא הנדרשת כעת. שכן, הוא שיעקור כל רבב נפשי עכור וזדוני שעלול להיוותר בשולי מעשה הקנאות המבורך והנאדר בקודש! לא אסיים טרם אודיע: לשמחתי, מצאתי רמז לרעיון זה, בספר 'העמק דבר' לפרשתנו. עיינו שם ורוו עונג רוחני.

בגדר דיני סוכה (ג')

בתלמוד סוכה (ז, א) למדנו כי דעתו של רבא כי הטפח לדופן השלישית של הסוכה דורשת גם 'צורת הפתח'. וראו ב'תוספות' שלמדו כי הדין נובע מדין 'מחיצות הניכרות'.

והנה, בעבר כבר ביארנו מעל בימה זו שרבא סבור באורח עקבי כי ישנו דין של 'דירה' בסוכה - בנוסף לדין השיעור שבה. ומעתה נצטרך אפוא להסביר כי גם דין 'צורת הפתח' קשור אפוא לעניין 'צורת דירה' שישנה בסוכה.

ברם, בתום הטור בשבוע שעבר ניסינו ללמוד את רוח הדברים, שכן הלא לעולם לא תהיה כאן צורת דירה, כל עוד שהדופן לא סתום פיזית, גם אם מבחינה דינית נחשב הוא לסתום.

ונראה לבאר זאת לאור מה שחקרנו כבר בעבר בגדר דיני הסוכה: האם הם דינים השנויים כלפי האדם המקיימם - או כלפי הסוכה בעצמה. וכך נראה היה לקור גם בנדון המופלא שלנו: האם דין 'צורת דירה' הוא כזו הנחשבת לדירה בעיני הדר בה - או שמא מדובר על תוואי של צורה חיצונית של דירה, בעצם, גם אם האדם לא חש שהוא דר בדירה של ממש.

ואילו ננקוט כצד האחרון, הרי שבהחלט נוכל גם לבאר מדוע בשלל דיני סוכה אנו מוצאים שמועילים דינית כלפי עניין 'צורת דירה', זאת למרות (כמו טפח בדופן השלישי או 'צורת הפתח' וכן גם דין 'דופן עקומה'), זאת למרות שבפועל הדר בסוכה עדיין לא יחוש כי דירתו דירה של ממש, אכן מכל-מקום, אפילו צורת דירה זו תועיל, כאמור. ונראה היה להטעים זאת בלשונו של הר"ן, שהדגיש בלשונו: "כעין דירה", והיינו שגם הוא הבין כי אין כאן מציאות ממשית של דירה. והוא חידוש גדול!

בנדון הקונקרטי שנדון בטור זה בשבוע שעבר באשר לדברי רבי יצחק זאב הלוי מבריסק שכתב כי דין ד' טפחים בדופן השלישית נובע מ'דין אחר' כלשונו, נראה להסביר זאת בדרך מחוורת: לעולם ודאי שיש צורך הלכתי רק טפח מבחינת הדופן השלישית, אלא שישנו דין נוסף ואחר על בונה הסוכה שנדרש הוא להעמיד טפח זה במקום שיחול דין 'לבוד' (ואז גם ממילא ייחשב הדופן לבן ארבעה טפחים), אך אין דין כעיקרון של מחיצה בת ד' טפחים!

רגע של מחשבה / רגע - על החיים

קווים לדמותו של היצר הרע!

למה חותר יצרנו הרע כאשר הוא גורם לנו לפספס מצווה או ללקות במידה רעה ומגונה? בספרו 'נתיבות שלום' לפרשה מציב הרבי מסלונים קווים לדמותו:

היצר לא חותר רק להניא אדם ממצוותו. עיניו צופיות למרחוק. הוא מבקש להביא את האדם לידי תחושה מדומה המשתלטת על האדם אחרי העבירה שעשה, כביכול הוא רחוק מאלוקיו ואפילו מנותק ממנו. תחושה זו - מדגיש הרבי - היא אם כל חטאת, שכן היא מביאה את האדם למדרון חלקלק שבו יוכל להידרדר הלאה. לדבריו, תפקידנו הוא להתעשת, לקום מהמהמורה ולהמשיך הלאה.

רעיון מאלף זה, כך לדעתנו, משליך גם על חיי האדם - בין איש לרעהו ובין איש לאשתו. גם כאשר התגלעה תקלה, היצר לא שוקט על שמריו. לא די לא בכך. שואף הוא לעבות המתח. נוצר חתך זעיר, אך הוא שואף לקרע דרמטי. כשיש מרחק של קילומטר בין שניים, שואף לעוד אחד.

העצה היעוצה הינה, לא לתת לתחושות לשנות את סדר היום. ניתן להתרומם מעל קומת החיים הנמוכה ולהמשיך את החיים הלאה.

צריך להגיד 'סטופ' ליצר הרע!

נקודה טובה.

יהודים טובים באמצע הדרך

יום שלישי, ג' תמוז תשע"ד. חנות 'מרכז האופניים', רחוב יהדות צפון אפריקה, אופקים.

שני חובשי כיפת-השמייים שנכנסו בשערי החנות ואופניהם בידיהם, נראים היו כעוד לקוחות שגרתיים שבאו לתקן את כלי התחבורה העממי שנקלע למצוקה.

מה רצונכם; אפשר לעזור לכם. שאל המוכר את השניים.

"כן", השיבו פה-אחד בתום.

"תוכל להעביר את האופניים למשפחה חרדית נזקקת?".

תגובה:

התחביב של לופוליאנסקי/ יהודה שורין

בין הטורים המעולים בגיליון 191 של "פרשיית השבוע"

בלטו הסיקורים אודות גזר דינו של הרב לופוליאנסקי, אשר יותר ממה שהם מעידים על הנאשם מעידים הם על קוצר דעתו של השופט רוזן. מי אשר בעיניו חסד וחמלה היא בעצם אלטרואיזם, מפגע אנושי שיש לסכלו ולשרשו. מי שאינו מוכן לקבל כי יש כאלו אשר רואים את עולמם בעשיית טוב ולולת. כאלו שאינם צריכים טובות הנאה, בכדי ליהנות, פשוט ליהנות, מעשיית חסד.

כל אחד מאתנו מכיר את תעשיית הגמחים הברוכה ברחובותינו. כל בית משותף בשכונה חרדית, מהווה גם תחנה מרכזית של חסד. בדירה הזו תמצא גמ"ח מוצצים, ממול גמ"ח לכלי עבודה, בקומה מעל תוכל ללוות כספים ובקומה מתחת יפתחו עבורך בשמחה את ארון התרופות הגדוש. על אחד מהגמחים האלה, רציתי לספר. על משפחה שהקדישה את ביתה לחסד ללא גבולות.

זה היה רק לפני כמה ימים. נקבעה עבורי פגישה עם בעל הבית, אדם מכובד וטרודן מאד, שפינה מזמנו היקר כשביקשתי לשוחח עימו בעניין נחוץ. במהלך פגישתנו, נפתחה הדלת ונסגרה שוב ושוב. השיחה הופרעה פעם אחר פעם, שהרי הבית הזה כבר מזמן אינו בית פרטי. בית שכולו חסד, כולו למען הזולת. תחילה נקשה נערה בדלת וביקשה במבוכה קביים, אחיה השתובב ושבר את רגלו. הרגעים הבאים בהם פנה בעל הבית לעבר המקום בו מאוחסנות הקביים ועד שהנערה קיבלה את מבוקשה בחיוך גדול. היו נראים רגעי אושר נדירים בשבילו. דקות ספורות לאחר מכן חזר המחזה על עצמו כששוב נפתחה הדלת בפני בעל צעיר ונרגש שביקש עריסה לילד שנולד לפני כמה ימים. הוא קיבל אותה עם לחיצת יד אוהבת וברכת מזל טוב לבבית. גם בהמשך, נקטעה שיחתנו כמה פעמים והריוטאל חזר על עצמו. אנשים רבים. אנשים שונים. חיוך אחד גדול. מעשים שבכל יום.

עמדתי מהצד. מי שאינו מכיר, יכול היה לחשוב שמדובר בגמ"ח ביתי קטן שנפתח רק היום ובעליו עדיין נרגש מהפרויקט החדש. אבל אני מכיר את בעל הבית, את ר' אורי לופוליאנסקי. ביתו הפרטי הפך לבית ציבורי של חסד, לסניף פעיל של השאלת ציוד, כבר לפני ארבעים שנה. שם הכול התחיל, משם נפוצה יד שרה ל-104 סניפים ברחבי הארץ. משם הפך הגמ"ח להשאלת ציוד רפואי, לארגון אדיר ממדים המעניק סיוע באמצעות עשרות אגפים ומחלקות שכולם קודש לרווחת החברה בישראל. הבטתי בו ושאלתי את עצמי, איך הוא מצליח להישאר כל כך הרבה שנים עם אותה התלהבות ראשונית לעזור לכל אדם באשר הוא.

ואז נזכרתי בשיחה שקיימתי עם מתנדב ותיק ביד שרה, המתנדב אמר לי אז: "לכל אחד יש תחביב, משהו שהוא אוהב לעשות בשביל הכיף. התחביב של אורי זה לעזור לאנשים, זה מה שהוא אוהב. זה מה שעושה לו את זה".

כנראה שזה גם מדבק, התחביב הזה. יותר מ-6000 אלפים אנשים מכל רחבי הארץ, מכל הסוגים, מכל הגילים, נדבקו בו, והם מתנדבים מדי יום לעזור לאנשים, כשחיוך אחד גדול מלווה אותם לאורך כל הדרך.

הכותב הינו דובר 'יד שרה' למגזר החרדי

כוס של ברכות!

ברכת המערכת שלוחה לידידינו, רב הכותל והמקומות הקדושים, המסור בכל נפשו ומאודו לשמור בעוז על קדושת שריד בית המקדש, הגאון רבי שמואל רבינוביץ שליט"א, לרגל שמחת נישואי בתו השבוע במזל"טו

ברכת המערכת שלוחה לידידינו היקר, איש-מעש ורב פעלים, הרב אשר מישאלי, חבר מועצת עיריית ירושלים לשעתיד, לרגל הולדת בנו במזל"טו

יהי הרצון שתרוו רוב נחת יהודית אמתית!

'טיטאניק' היהודית

סיפור העגונה, הכשרות והמצבה היהודית: בספר חדש העשוי לצאת לאור בשבועות הקרובים נחשף לראשונה הסיפור היהודי של ספינת טיטאניק שטבעה למצולות ב-1912. אלי מוסקוביץ', מחבר הספר, מספר * ראיון

"בשר כשר יונש לנוסעים יהודיים שהיו חפצים בכך". כך נכתב בהודעה רשמית שפרסמו בעלי ספינת 'טיטאניק' במחלקה השלישית של האונייה הגדולה בעולם שטבעה כאשר התנגשה בקרחון, כשעל סיפונה 1,500 נוסעים.

"זהו רק קצה הקרחון של הפן היהודי של הספינה המפורסמת", מספר אלי מוסקוביץ', חוקר ומחבר הספר 'היהודים של טיטאניק' שעשוי לצאת לאור בשבועות הקרובים בהוצאת 'כרמלי', בשיחה עם 'פרש' [יית] השבוע. "אני יכול לספר לך גם על עגונה שניצלה בעזרת השם מהטביעה ופנתה לרב יעקב מסקין מליטא שימצא לה מזור הלכתי. הרב פנה לרבי יצחק רבינוביץ' מהעיר פוניבז' שניסה להעלות מרפא למכתה".

למיטב ידיעתך, היה 'בית הכנסת' בספינה?

"לא, וכנראה גם לא ספר תורה. אך סביר להניח, שיהודים התארגנו באורח ספונטני וקיימו 'מניין'". את הפן היהודי מציג מוסקוביץ' בתערוכה מרהיבה ומרגשת שנערכת בימים אלו בגני התערוכה בת"א. ברגע השיחה, הוא נמצא שם, ליד שלל המוצגים המיוחדים והנוסטלגיים. "אני כרגע פה וקרוב לעשרה אנשים - כולם אינם חרדים, מביטים במוצגים ומביעים התעניינות", מספר. ויש לו גם הסבר פשוט לכך: "יש משהו בגן שלנו שאנחנו מחפשים את הזווית היהודית בכל נושא".

נחשפת, אלי, למידע חדש בעקבות התערוכה?

"אכן. פגשתי מישהו זוג מתברר שקרובי משפחה של אחד הנספים. מתברר - וזה לא ידעתי עד הנה - שישנם צאצאים בישראל לניצולי הטיטאניק". אוצו לתערוכה.

מילה בתפילה

באורי תפילה

ה'שידוכים' והחיים

הראנו ה' חסדך (מתוך 'פסוקי דזמרה')

יריעות חיינו כולם - חסד מהבורא הם. גם אלו המדממות או דומעות. בעיני-בשר הצרות שלנו איננו רואים התמונה המלאה. רק חלקיק בפאזל.

שידוכים כמשל. לעיתים נוחלים צעירים אכזבות בעולם זה, אך כאשר מגיעים לרגע המיוחל של ניתוח הכוס מתחת לחופה, גם העבר המריר משנה צבעו לבוהק. החתן משכיל להבין על מה ולמה בדיוק אירעו המאורעות המאכזבים וטיבם מתבהר לו.

אין בחיינו אלא אושר מוחלט. מבקשים אנו מהבורא לראות את התמונה המלאה והמושלמת כדי להיחשף אליו. בקשתנו ותחינתנו מאת הבורא, שיראה גם בעיני-בשר שלנו נראה את החסד הגלום בכל מאורע הפוקד אותנו. שנזכה להיחשף לחסד העמוק הגלום מאחורי תוגה או אכזבה. אכן, הראנו, הראנו ה' חסדך!